

PRENUMERATIONSPRIS: Å posten eller
från hemburen i staden: 1 kr 16:— 1/2 kr 6:50;
1/4 kr 4:25, män. 1:75; i staden vid avhantning:
13:—, 7:—, 3:50, 1:50.

Redaktion: Redaktör och utgivare J. Hansén,
André red.: Erik Palm. Red.-ekr.: S. Ahlberg.

— LÖSNUMMER 10 ÖRE —

Östgöte

ÖSTERGÖTLANDS AFTONBLAD

Östergötland och Skåne under 1100-talet.

Heda och pilgrimsvägarna.

För Östgöten av fil. lic. William Anderson.

Jerusalem hade stormats, i korsfararnas spår följde fredliga pilgrimer som ville knäböja på minnesplatserna i de heliga städerna. Under 1100-talet förvandlades europeerna till ett vandringsfolk med korståg eller hotgörarefärder på programmet. Ån var det Syrien eller Venden, än Rom, Jerusalem eller St. Jakob i Compostella som hemsöktes. Även skandinaverna smittades av denna vandringslusta, även i de svenska skogarna återljöd de inre ropen om behov av frälsning och snart nådde pilgrimsrörelsen upp till Island. Ett i en nödfallsstund avgivet löfte, en på vallfart lydande fängsdom såsom sonemedel för ett svårt brott, en brinnande önskan att innan dödsstunden nalkades få beträda helig jord för att sedan dö i den i Jerusalem inköpta vita vadum, drev dem ut på vandring. Deras färd blev en offentlig angelägenhet, för vilken hela hemförsamlingen var intresserad. Utrustade med manteln och den vida hatten, välsignades de i kyrkan av prästen och mottogo ur hans hand de vigda insignierna: pilgrimsstaven och pilgrimsväskan. När de efter år och dag, fyllda av tusende färor och strapatsar, återvände till hemsocknen, mottohos de utanför kyrkodörren av prästen och hemmavurande treende. Med stolthet kunde vallfararna då förevisa sinna hemfördrofser, tecknen på den lyckligt fullbordade färdun: Romfararna den korsade Petrusnyckeln, de från Compostella den helige Jakobs pilgrimsmussla och Jorsalafararna — eller Palmarne som de kallades på runsterner — palmkvistarna och den heliga dopdräkten som de iklädde sig på sotsängen för att i vitå vadum gå döden till mötes.

Fyllda av helig ivr hade de nordiska pigimerna på smala och farliga skogsstigar vandrat ned mot den skånska slätten. De seglade över till Själland eller Sleswig och där träffade de snart likasinnade för att gemensamt färdas Oxvägen ned genom Jylland mot Ejdern och Elbe. Den isländska abboten Nikolasus, vilken 1151—54 företog sin pilgrimsfärd till Heliga landet, har med omsorg upptecknat stationerna på sydvägen genom västra Tyskland: Paderborn, Mainz, Basel, Utrech, Rom och över Benevent till Bari i Apulien, där enbarkeringen

Heda. Utloppningslén i södra korsarmen.

sjöfararnas ordinarie station under korstågstiden. Vägledda av Nordstjärnan seglade nordborna sedan vidare utanför Spaniens västkust genom Herkules stoder in i Medelhavet. Den routen tog Sigurd Jorsalafar sedan han visat en vinter i Galicien. Vilka öden som träffade de anonyma expeditioner som passerade "Jacobsland", t. ex. åren 1111—1120, därom veta vi intet. 1144—1147 förförde från Arles över Toulouse mot Pyrenéerna. Till denna hörde pilgrimerna från Saint Gilles. Och likasom dessa huvudruter alla ledde mot samma mål och förbundo Nord- och Mellaneuropas pilgrimsvägar med Frankrike och Spaniens samt vägen till Saint Gilles med vallfararna till eller från Heliga gravén, finns även inom kyrkoarkitekturen

